

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet

Jahrgang 1855.

Zweite Abtheilung.

XVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 10. Juli 1855.

Dziennik Rządu Krajowego

dla

Zarządu obrębu Krakowskiego.

Rok 1855.

Oddział drugi.

Zeszyt XVII.

Wydany i rozesłany dnia 10 Lipca 1855.

22.

Kundmachung der galizischen Finanz-Landes-Direkzion vom 1. Juni 1855,

betreffend die Einhebung der Stempel-Abgabe von Kalendern durch Abstemplung derselben.

Das hohe k. k. Finanz-Ministerium hat zu Folge Erlasses vom 16. Mai 1855 Z. 5928 gestattet, daß in den Standorten der Finanz-Landes-Behörden die Abgabe von Kalendern wie früher durch Abstemplung derselben erleichtert werde, ohne daß, wenn die Steuerpflichtigen es vorziehen, hiedurch die gegenwärtige Art der Entrichtung der Abgabe mittelst Anheftung der Stempelmarke und deren Uiberstemplung aufgehoben wird.

In Vollziehung dieser hohen Anordnung wird die Abstemplung der Kalender den k. k. Hauptzollämtern in Lemberg und Krakau übertragen, und der Zeitpunkt der Wirksamkeit dieser Maßregel auf den 1. Juli 1855 festgesetzt.

Dieß wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht.

Krajewski m. p.

23.

Kundmachung der Landes-Regierung vom 2. Juli 1855,

in Betreff der Ausdehnung der im Kronlande Galizien geltenden Vorschriften bezüglich der Ausrottung der Raubthiere auf das Großherzogthum Krakau.

In Folge Ermächtigung des hohen k. k. Ministeriums des Innern vom 4. Mai 1855 Z. 3202 werden bei dem Umstande, als im Großherzogthume Krakau keine zureichenden gesetzlichen Vorschriften bezüglich der Ausrottung der Raubthiere bestehen, die anliegenden ·/. dießfalls im Kronlande Galizien geltenden Vorschriften hiemit auch auf das Großherzogthum Krakau mit dem Bemerken ausgedehnt, daß sie mit dem Tage dieser Kundmachung in Giltigkeit treten und mit diesem Zeitpunkte alle bezüglichen im Großherzogthume Krakau geltenden gesetzlichen Bestimmungen, namentlich aber die Verordnung des bestandenen regierenden Senates vom 22. Dezember 1816 Z. 1140 außer Kraft gesetzt werden.

Mercandin m. p.

·/.

I. Gubernial-Dekret vom 22. Juni 1821 Z. 25030.

(Prov. Ges. Samm. vom Jahre 1821, Nr. 82, Seite 104.)

Laut hohen Hofkammer-Dekretes vom 20. April d. J. wurde befunden, die Allerhöchst bewilligte Prämie für die Erlegung eines Wolfes oder Bären, welche letzhin mit 4 fl. 30 kr. W. W. P. G. entrichtet wurde, nunmehr wieder auf die ursprüngliche

22.

Obwieszczenie Galicyjskiéj Dyrekcyi Krajowéj Skarbu z dnia 1 Czerwca 1855,

tyczące się pobierania opłaty stęplowéj od kalendarzy przez ostęplowanie tychże.

Wysokie C. K. Ministerstwo Skarbu dozwoliło rozporządzeniem z dnia 16 Maja 1855 r. Nr. 5928, ażeby w miejscach, gdzie się znajdują krajowe władze Skarbowe, opłata od kalendarzy tak jak dawniéj przez ostęplowanie tychże ułatwioną była, przezco jednakże teraźniejszy sposób téjże opłaty przez przylepienie marki stęplowéj i następne przestęplowanie téjże, jeżeliby podatkujące osoby to przenosiły, nie zostaje uchylonem.

W wykonaniu tegoż Wysokiego Rozporządzenia porucza się ostęplowanie kalendarzy C. K. głównym urzędom cłowym we Lwowie i w Krakowie, rozporządzenie zaś powyższe z dniem 1 Lipca 1855 r. obowiązywać zaczyna.

Co do powszechnéj podaje się wiadomości.

Krajewski m. p.

23.

Obwieszczenie Rządu Krajowego z dnia 2 Lipca 1855,

tyczące się rozciągnienia na Wielkie Księstwo Krakowskie obowiązujących w Kraju Koronnym Galicyi przepisów o wytępianiu zwiérząt drapieżnych.

Ponieważ w Wielkiém Księstwie Krakowskiém nie istnieją dostateczne prawne przepisy o wytępianiu zwiérząt drapieżnych, rozciągają się zatém w skutek upoważnienia Wysokiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 Maja 1855 Nr. 3202 odnośne, w Kraju Koronnym Galicyi obowiązujące, pod ·/. załączone prawne przepisy na Wielkie Księstwo Krakowskie z tym dodatkiem, że też z dniem ogłoszenia obowiązywać zaczynają i że z tymże dniem wszystkie odnośne w Wielkiém Księstwie Krakowskiém obowiązujące przepisy, mianowicie zaś rozporządzenie byłego rządzącego Senatu z dnia 22 Grudnia 1816 r. Nr. 1140 uchylone zostają.

Mercandin m. p.

·/
/.

I. Dekret Gubernialny z d. 22 Czerwca 1821 Nr. 25030.

(Zbiór ustaw prow. z roku 1821, Nr. 82, stron. 104.)

W skutek dekretu Wysokiéj Kamery Nadwornéj z dnia 20 Kwietnia r. b. postanowiono, ażeby dozwolona Najwyższém Postanowieniem nagroda (praemium) za ubicie wilka lub niedźwiedzia, która ostatniemi czasy w kwocie 4 Złr. 30 kr.

Ausmaß von Einem Dukaten oder Vier Gulden 30 kr. Konv. Münze und zwar vom 1. Mai d. J. an, zurückzuführen.

II. Gubernial-Verordnung vom 14. Jänner 1831 Z. 10970.

(Prov. Ges. Samml. vom Jahre 1831, Nr. 11, Seite 22.)

Verschiedene über die bisherigen Modalitäten bei Anweisung der Prämien für erlegte Raubthiere erregte Anstände, insbesondere aber die mit dem Jahre 1821 jährlich bedeutend gestiegenen Auslagen, welche für derlei Prämien entfallen sind, haben eine neuerliche Durchsicht der dießfälligen Anordnungen und Erörterung jener Anstände veranlaßt, in deren Folge dem Kreisamte Nachstehendes erinnert wird:

1. Die von einigen Kreisämtern angegebene absichtliche Hegung von Mütterwölfen, so wie der Antrag, Prämien für junge Wölfe nur dann zu erfolgen, wenn selbe zugleich mit der Mutter-Wölfin beigebracht werden, sind durch die Aeußerungen der kunstverständigen technischen Individuen theils als ungegründet, theils als praktisch unausführbar erklärt worden.

2. Sowohl die bisherige Erfahrung als auch der Erfolg bewähren die Zweckmäßigkeit der über diesen Gegenstand bestehenden allgemeinen Anordnungen: nämlich des Kreisschreibens vom 10. Juli 1788 und der Gubernial-Zirkularien vom 8. April 1795 Z. 8831 und vom 8. Juli 1796 Z. 18345, dann des Kreisschreibens vom 22. Juni 1821 Z. 25030, welche dem Kreisamte hiemit abermal in Erinnerung gebracht und gegenwärtig gehalten werden; und welchen zu Folge in der Erfolgung der Prämien für erlegte Raubthiere und insbesondere zwischen jungen und älteren Thieren kein Unterschied besteht.

3. Um jedoch das dießfällige Verfahren mehr in Ordnung zu bringen, findet man folgende Bestimmungen festzusetzen:

a) Jeder, der auf die Belohnung für ein erlegtes Raubthier Anspruch macht, ist verpflichtet, selbes ganz d. i. den Körper mit der Haut unabgezogen vorzuzeigen. Zur Winterzeit, oder wenn die Entfernung vom Kreisamte nicht mehr als vier Meilen beträgt, ist ersteres zum Kreisamte zu bringen; wo dieß wegen größerer Entfernung oder der Jahreszeit halber unmöglich werden sollte, ist ein solches erlegtes Thier dem Dominium vorzuzeigen, und in diesem Falle genügt die Vorzeigung der ganzen Haut mit der Schnauze beim Kreisamte.

b) Jedes Dominium ist verpflichtet, einem solchen Prämienwerber stets ohne Aufenthalt und unentgeltlich das Zeugniß zu geben, daß der Vorzeiger wirklich ein Unterthan desselben sei, und das Thier in dessen Territorium erlegt habe; wo jedoch nur

W. W. P. G. placoną była, odtąd, mianowicie zaś od dnia 1 Maja r. b. w piérwotnym wymiarze t. j. w kwocie jednego dukata lub cztérech Zlr. 30 kr. w monecie konw. wyliczaną była.

II. Rozporządzenie Gubernialne z d. 14 Stycznia 1831 Nr. 10970.

(Zbiór ustaw prow. z roku 1831, Nr. 11, stron. 22.)

Różne o dotychczas istniejących formach przy asygnowaniu nagród za ubite zwiérzęta drapieżne wszczęte wątpliwości, a osobliwie od roku 1821 co rok znacznie powiększone wydatki, które na takowe nagrody łożone są, dały powód do nowego przejrzenia istniejących w tym względzie rozporządzeń i do wykrycia tychże wątpliwości, w skutku czego przypomina się Urzędowi cyrkułowemu co następuje:

1. Wniesione od niektórych Urzędów cyrkułowych umyślne chowanie wilczyc równie jak i wniosek, aby za młode wilczęta nagrody tylko wtedy wypłacane były, gdy te wraz z matką wilczycą przyniesione zostaną, uznane są przez oświadczenia biegłych w rzeczach technicznych częścią za bezzasadne, a częścią za niepodobne do wykonania.

2. Tak dotychczasowe doświadczenie, jako téż skutek dowodzą stósowność do zamiaru istniejących w tym przedmiocie powszechnych przepisów, a mianowicie: okólnika z dnia 10 Lipca 1788 i cyrkularzów gubernialnych z dnia 8 Kwietnia 1795 Nr. 8831 i z dnia 8 Lipca 1796 Nr. 18345, tudzież okólnika z dnia 22 Czerwca 1821 Nr. 25030, które Urzędowi cyrkułowemu na nowo przypominają się; i w skutku których w wydawaniu nagród za ubite zwiérzęta drapieżne, a w szczególności między młodemi i staremi zwiérzętami żadna różnica nie istnieje.

3. Aby jednak postępowanie w téj mierze bardziéj uporządkować, uznano za potrzebną, następujące przepisy wydać:

a) Każdy, kto do nagrody za ubite zwiérzę drapieżne sobie prawo rości, jest obowiązany, takowe w całości, t. j. ciało z niezdjętą skórą pokazać. W zimowéj porze, albo gdy odległość od Urzędu cyrkułowego nie więcéj jak 4 mile wynosi, ma być takowe do Urzędu cyrkułowego przyniesione; gdzieby zaś to dla większéj odległości albo dla pory roku stać się nie mogło, tam należy takowe ubite zwiérzę Dominio ukazać, a w tym razie ukazanie Urzędowi cyrkułowemu całéj skóry z mordą jest dostateczném.

b) Każde Dominium jest obowiązane, takowemu o nagrodę ubiegającemu się zawsze niezwłocznie i bezpłatnie zaświadczenie wydać, że ukaziciel rzeczywistym jest tegoż poddanym i że zwiérzę w jego terytoryum przezeń ubite

die Haut beigebracht wird, muß der Umstand ausdrücklich beigefügt werden, daß ersterer das ganze Thier wirklich bei dem Dominium vorgezeigt habe.

c) Derlei Zeugnisse müssen von den Ortspfarrern bestätiget werden, daher auch diese sich von der Wahrheit des Inhaltes derselben zu überzeugen haben.

d) Junge, noch kleine und unausgewachsene derlei Raubthiere, welche gewöhnlich als Säuglinge aus den Nesten ausgehoben werden, müssen entweder lebendig oder todt zum Kreisamte selbst gebracht werden, um die Uiberzeugung zu erhalten, daß dieselben wirklich Raubthiere sind.

e) Die von getödteten größeren Thieren abgezogenen Häute sollen immer frisch, somit so schleunig als möglich zum Kreisamte gebracht werden, weil alte und eingetrocknete Häute oder jene, die den Verdacht der Einschwärzung aus anderen Provinzen oder Ländern und die Auffrischung mit Salzwasser und Blut an sich tragen, zurückgewiesen werden müßten.

Da sich endlich hie und da der Fall ergeben hat, daß an Häute, für welche bereits einmal nach Abnahme der Schnauze ein Prämium bezahlt wurde, eine andere Schnauze künstlich angemacht und neuerlich Prämien in Anspruch genommen worden sind, so wird das Kreisamt auf diesen Umstand aufmerksam gemacht, und zur genauesten Prüfung der vorkommenden Häute angewiesen.

4. Da einzelne Kreisämter angegeben haben, daß ihnen die Kennzeichen des Unterschiedes zwischen jungen Wölfen und anderen Thieren aus dem Hundegeschlechte nicht genug bekannt seien, so wird denselben hiemit eröffnet, daß diese Kennzeichen nach der Aeußerung des Oberwaldmeisters Schwestka im Wesentlichen folgende seien:

a) Der junge Wolf unterscheidet sich von den übrigen Jungen des Hundegeschlechtes auf eine auffallende Art, und es kann dießfalls nicht leicht ein Betrug Statt finden, weil die Hunde herabhangende Ohren haben, welche bei den Wölfen aufrecht stehend und zugespitzt sind, die letzteren haben übrigens auch einen viel stärkeren Vordertheil, einen größeren stärkeren Kopf, ein stärkeres Gebiß, Rachen, Klauen und Pfoten, stärkere härtere Haare als alle andere Hundsgattungen.

b) Der junge Fuchs unterscheidet sich vom jungen Wolf dadurch, daß er ein feineres (zartes) Knochenwerk, überhaupt eine kleinere Gestalt, einen etwas röthlichen Balg, (bei Wölfen ist der Balg meistens schmutzig grau und gelblich) eine mehr spitzige Schnauze und einen mehr behaarten Schweif, an dessen Ende sich ein weißes Haarbüschel befindet, hat. Das etwaige Ausreißen oder Abzwicken dieses Haarbüschels verursacht Wunden, die leicht wahrzunehmen sind, wenn hierauf die gehörige Aufmerksamkeit gewendet wird.

c) Halberwachsene Iltisse oder Fischotter unterscheiden sich in ihrer Gestalt von den Wölfen so wesentlich, daß nach den über letztere bereits bekannten und oben angeführten Kennzeichen diesfalls kein Zweifel obwalten kann, wenn anders bei der Besichtigung derselben mit der erforderlichen Genauigkeit vorgegangen wird. Sollten sich demungeachtet noch einige Zweifel ergeben, ob die vorgezeigten jungen Thiere

zostało; gdzie zaś tylko skóra przyniesioną będzie, potrzeba tę okoliczność wyraźnie dołączyć, że poddany istotnie całe zwiérzę w Dominium ukazywał.

c) Takowe zaświadczenia muszą przez plebanów miejscowych potwierdzone być, a zatém też i ci o prawdzie treści tychże zaświadczeń przekonać się mają.

d) Młode, jeszcze małe i niedorosłe takie zwiérzęta drapieżne, które zwykle jako sysaki z gniazd wybierane bywają, muszą albo żywcem albo ubite do samego Urzędu cyrkułowego przyniesione być, aby przekonać się, iż takowe istotnie drapieżnemi zwiérzętami są.

e) Skóry z ubitych większych zwiérząt zdjęte powinny zawsze świéże, a zatém ile możności prędko do Urzędu cyrkułowego przynoszone być, gdyż dawne i wysuszone skóry, równie jak i te, które podejrzeniu przemycenia z innych prowincyj albo krajów i odświeżania takowych słoną wodą i krwią podlégają, odrzucone być muszą.

Gdy nakoniec tu i owdzie wydarzyło się, że do skóry, za którą już raz po odjęciu mordy nagroda wypłaconą była, inną mordę sztucznie przyszyto i powtórnie o nagrodę dopominano się; przeto zwraca się uwagę Urzędu cyrkułowego na tę okoliczność, i zaléca się onemu najdokładniejsze oglądanie przyniesionych skór.

4. Ponieważ niektóre Urzędy cyrkułowe podały, że onym oznaki różnicy między młodemi wilkami i innemi zwierzętami psiego rodu dostatecznie wiadome nie są, więc ogłasza się niniejszém, że te oznaki podług objaśnienia zwiérzchniczego nadzorcy lasów *Schwestka* co do istoty są następujące:

a) Młody wilk różni się od innych szczeniąt psiego rodu w oczy uderzającym sposobem, i w tym względzie nie łatwo zajść może oszukaństwo, gdyż psy mają obwisłe uszy, które u wilków prosto stojące i zaostrzone są, wreszcie u wilków także daleko mocniejszy przód, większa i mocniejsza głowa, tudzież pysk, paszcza, pazury i łapy są większe, włos dłuższy i twardszy jak u wszystkich innych psich gatunków.

b) Młody lis różni się od młodego wilka tém, że u lisa delikatniejszy skład kości, w ogólności mniejsza postawa, trochę czerwoniawy włos, (u wilków zaś najczęściéj brudno-szary i żółtawy), bardziéj zaostrzona morda i rzęsisto-kosmaty ogon, na końcu którego biały kosmyk (pęk włosów) znajduje się. Oderwanie albo odszczypienie tego kosmyka sprawia rany, które łatwo dostrzédz można, zwróciwszy na to należytą uwagę.

c) Półdorosłe tchórze albo wydry różnią się swoim kształtem od wilków tak wyraźnie, iż podług oznaków o wilkach już wiadomych, w tym względzie żadna wątpliwość zachodzić nie może, jeźli tylko przy oglądaniu tychże z należną dokładnością postąpiono będzie. Gdyby jednak jeszcze niektóre wątpliwości zachodziły, czyli ukazane młode zwiérzęta istotnie drapieżnemi są zwié-

wirklich Raubthiere seien, so ist der nächste vollkommen vertrauungswürdige Forstkundige oder Sachverständige um sein Gutachten anzugehen; findet auch dieser Bedenken, so ist die Prämie ohneweiters zu verweigern.

5. So wie einerseits dafür gesorgt werden muß, damit das Allerhöchste Aerar in keiner Rücksicht bevortheilt werde, und daher sowohl bei Prüfung der Zeugnisse, als der zum Amte gebrachten Thiere und der Felle mit aller Umsicht und Genauigkeit vorzugehen ist, so muß andererseits auch jenen, welche das Prämium für erlegte Raubthiere wirklich ins Verdienen gebracht haben, jede Unterstützung und Beschleunigung zu Theil, und selbe insbesondere gegen alle Verzögerungen beim Kreisamte und die Plakereien der minderen Kanzleibeamtem geschützt werden; daher wenn die Dominikal-Zeugnisse in Ordnung sind, und sonst kein Bedenken obwaltet, die Anweisung der Prämien durch Vidirung der Quittung ohne allen Aufenthalt zu geschehen hat, und jede Art protokollarischer Verhandlung oder Verrechnung zu vermeiden ist.

6. Keiner Art Kommissionären, Stellvertretern oder Faktoren ist der Zutritt oder Einfluß bei derlei Prämien-Anweisungen zu gestatten.

III. Gubernial-Verordnung vom 25. September 1840 Z. 57244.

(Prov. Ges. Samm. vom Jahre 1840, Nr. 159, Seite 580.)

Die hohe Hofkanzlei hat mit Erlaß vom 12. August l. J. Z. 21624 Folgendes bemerkt:

Die geringe Zahl der bei Gelegenheit periodischer allgemeinen Jagden auf Raubthiere erlegten Wölfe, verglichen zu den seit so vielen Jahren fortgesetzten Prämien-Zahlungen außer dieser Treibjagden, scheint immerhin besonders in einzelnen Kreisen in einem Mißverhältnisse zu stehen, oder auf eine minder zweckmäßige Einleitung und Vornahme der allgemeinen Jagden schließen zu lassen. Es sind demnach die Ergebnisse dieser Hauptjagden mit der außerdem zur Vergütung zum Kreisamte gebrachten Wölfezahl zu vergleichen, und bei den dießfälligen Berichtserstattungen nach Umständen näher aufzuklären, ob denn wirklich so viele Wölfe gesehen oder wenigstens deren Spuren bei diesen allgemeinen Jagden gefunden werden, als selbe fortwährend und besonders in einigen Kreisen (einigermaßen im Verhältniße) zahlreich sein sollten, um in dieser Provinz alljährlich (und zwar beinahe ohne Abnahme) immer wieder so viele Hunderte erlegen und sichtlich zur Vergütung bringen zu können.

Auch haben die Kreisämter in den jährlich an die Buchhaltung einzusendenden Ausweisen über die für erlegte Raubthiere erfolgten Prämien, in Hinkunft

1. die Anzahl der bei den angeordneten allgemeinen Treibjagden, dann
2. der im besonderen Wege erlegten, und endlich

rzętami, wezwać należy najbliższego zupełnego zaufania godnego leśniczego, lub innego w rzeczy biegłego znawcę o danie swojego zdania, a jeźli i ten wątpliwość znajdzie, więc nagroda bez dalszego roztrząsania odmówioną być ma.

5. Jak z jednéj strony o to starać się należy, aby najwyższy skarb w żadnym względzie krzywdzonym nie był, a zatém tak przy rozważaniu zaświadczeń, jako téż oglądaniu przyniesionych do urzędu zwiérząt i skór z wszelką ostrożnością i ścisłością postępowano, tak téż z drugiéj strony tym, którzy nagrodę za ubitego zwiérza drapieżnego istotnie zasłużyli, wszelka pomoc i przyspieszenie udziałem były, i aby takowi w szczególności od wszelkich zwłok w urzędzie cyrkułowym i uciśnień z strony pomniejszych urzędników kancelaryjnych zasłonieni byli; przeto téż, jeżeli zaświadczenia dominikalne w porządku znajdują się i żadna inna wątpliwość nie zachodzi, asygnowanie nagród przez poświadczenie kwitów bez wszelkiéj zwłoki nastąpić ma, i żadnego dalszego percypowania lub asumowania protokółu nie potrzeba.

6. Przystępu lub wpływu żadnym komisom, zastępcom lub faktorom przy takowych asygnacyach nagród nie dozwalać.

III. Rozporządzenie gubernialne z dnia 25 Września 1840 N. 57244.

(Zbiór ustaw prow. z roku 1840, N. 159, stron. 580.)

Wysoka C. K. Kancelarya nadworna tak się w odezwie z dnia 12 Sierpnia r. b. do L. 21624 wyraziła:

Nieznaczna ilość wilków, w czasie peryodycznych ogólnych na zwiérza drapieżnego obław ubitych, zdaje się w porównaniu z ciągle od wielu lat wypłacanemi wypłatami nagród oprócz tych obław zawsze jeszcze być niestósunkową, albo każe się domyślać, że tych ogólnych obław nie ułożono i nie odbyto tak, jakby było należało. Potrzeba więc ilość ubitych na wielkich polowaniach wilków porównać z przyniesionemi oprócz tego do Urzędu cyrkułowego dla odebrania nagrody, i w tyczącém się tego zdaniu sprawy podług okoliczności objaśnić, czy téż istotnie na tych powszechnych polowaniach tyle wilków, a przynajmniéj tropów widziano, ileby ich ciągle jeszcze, a szczególnie w niektórych cyrkułach (niejako w stósunku) być powinno, ażeby ich w tym kraju co rok (i to prawie bez umniejszenia się) znowu tyle set ubić i po nagrodę przynieść można było.

Urzędy cyrkułowe mają téż na przyszłość w corocznych Izbie obrachunkowej przesyłać się mających wykazach wypłaconych za ubicie zwierząt drapieżnych nagród,

1. ilość ubitych na nakazanych powszechnych obławach,
2. kiedyindziéj ubitych wilków, wreszcie

3. die Anzahl der jungen Wölfe, welche gewöhnlich als Säuglinge ausgehoben und zur Vergütung gebracht werden, sammt den hiefür erfolgten Prämien stets in besonderen Rubriken ersichtlich zu machen.

Es versteht sich übrigens von selbst, daß sich die Kreisämter bei Erfolgung der Prämien für die zur Vergütung gebrachten Wolfssäuglinge die in der hierortigen Verordnung vom 14. Jänner 1831 Z. 10970 §. 4 zur Unterscheidung derselben von den übrigen Jungen des Hundsgeschlechtes angedeuteten Kennzeichen stets genau gegenwärtig zu halten, und vorzüglich darauf zu sehen haben, damit für junge Füchse, welche einen zarteren Knochenbau, eine kleinere Gestalt, eine mehr spitzige Schnautze, ein etwas röthlicheres Fell, einen mehr behaarten Schweif, und an dessen Ende ein weißes Haarbüschel haben, daher auch von den Wolfssäuglingen leicht zu unterscheiden sind, keine Prämien erschlichen werden.

Der meiste Unterschleif kann bei einer nicht gehörigen Handhabung der dießfälligen Bestimmungen mit Wolfshäuten, welche leicht von den benachbarten Grenzländern eingeschwärzt werden können, getrieben werden. Zur Hintanhaltung dieser Unterschleife haben die Kreisämter vorzüglich darauf zu sehen, daß (wenn nicht das Thier selbst wegen zu großer Entfernung vorgewiesen werden kann), die zur Vergütung gebrachten Wolfshäute frisch abgezogen, und der unbezweifelte Beweis vorliege, daß das Thier wirklich hierlandes erlegt worden sei.

Uiberhaupt muß den Kreisämtern eine strenge Handhabung der zur Vermeidung der Prämien-Unterschleife hinausgegebenen Bestimmungen und eine besondere Aufmerksamkeit bei diesem Gegenstande empfohlen werden, damit nicht der eigentliche Zweck der Prämien für Raubthiere verfehlt, und das hohe Aerar nicht bevortheilt werde.

IV. Gubernial-Verordnung vom 11. März 1842 Z. 8548.

(Prov. Ges. Samm. vom Jahre 1842, Nr. 41, Seite 102.)

Man findet die allgemeinen periodischen Treibjagden auf Raubthiere, welche bisher im Grunde der hierortigen Verordnung vom 17. November 1773 Z. 8508 und des Kreisschreibens vom 10. Juli 1788 Z. 15441 im Monate April und Dezember jeden Jahres abgehalten wurden, ganz abzustellen, und es den Kreisämtern zu überlassen, in Fällen, wo die Sicherheit einer Gegend durch Raubthiere bedroht wird und eine örtliche Abhilfe nicht zureichen sollte, die nach Umständen nöthigen Maßregeln zu treffen, und somit auch größere Treibjagden zu veranlassen. Hiernach hat auch die diese Treibjagden betreffende periodische Eingabe zu unterbleiben, und ist selbe auch in dem Ausweise der periodischen Eingaben zu löschen.

Eben so hat die in dem Jahresausweise über die für erlegte Raubthiere erfolgten Prämien mit der hierortigen Verordnung vom 25. September 1840 Z. 57244 vorgezeichnete Rubrik I.: „Anzahl der bei den periodischen Treibjagden erlegten Raubthiere“ wegzubleiben.

---

3. ilość wilcząt wybranych z jamy i po nagrodę przyniesionych, wraz wypłaconych za nie nagród zawsze *w osobnych rubrykach* wyszczególnić.

Z resztą rozumie się to samo przez się, że Urzędy cyrkułowe, wypłacając nagrody za przyniesione wilczęta, mają mieć zawsze w świéżéj pamięci podane w rozporządzeniu gubernialném z dnia 14 Stycznia 1831 do L. 10970 §. 4 znamiona dla rozróżnienia ich od innych szczeniąt rodzaju psów, i szczególnie na to baczyć, ażeby za młode lisy, które nie są tak kościstéj budowy, są o wiele mniejsze, mają mordeczkę śpiczastszą, sierść nieco rudawszą, kitkę kosmatszą, a *koniuszek jéj biały*, a przeto od wilcząt mogą być łatwo rozróżnione, podstępem nagród nie odbierano.

Największe oszukaństwo w razie niedostatecznego przestrzegania tyczących się tego przedmiotu przepisów popełniać mogą pokryjomo z zagranicy przywożonemi wilczemi skórami. W celu przeszkodzenia podobnemu oszustwu, powinny Urzędy cyrkułowe szczególnie na to uważać, ażeby w razie, (gdyby dla wielkiéj odległości nie można było samego wilka pokazać), przyniesione po nagrodę wilcze skóry były świéżo zdjęte, a tém samém, aby mieć niezawodny dowód, że go rzeczywiście w kraju tutejszym ubito.

Rząd krajowy musi w ogólności C. K. Urzędom cyrkułowym zalecić ścisłe przestrzeganie przepisów, w celu zapobieżenia podstępnemu zyskiwaniu nagród wydanych, i szczególniejszą w tym względzie uwagę, aby nie uchybić celu nagród za ubicie zwiérzów drapieżnych i skarbu na uszczerbek nie narazić.

IV. Rozporządzenie Gubernialne z d. 11 Marca 1842 N. 8548.

(Zbiór ustaw prow. z roku 1842, N. 41, stron. 102).

Uznano za stósowne, aby powszechne peryodyczne obławy na zwiérzęta drapieżne, które dotychczas na zasadzie Rozporządzenia tutejszego z dnia 17 Listopada 1773 za liczbą 8508 i Okólnika z dnia 10 Lipca 1788 za liczbą 15441 w miesiącach Kwietnia i Grudnia każdego roku odbywano, całkiem uchylić, i zostawić do rozrządzenia Urzędom cyrkułowym, aby tam, gdzie bezpieczeństwo jakiéj okolicy napadem zwiérza drapieżnego zagrożone, i miejscowe zaradzenie temu nie byłoby dostateczném, użyć przeciwko temu w miarę okoliczności potrzebnych środków, a zatém większe także obławy nakazać. Tym sposobem ustać ma także peryodyczne sprawozdanie o tych obławach, i w wykazie tych peryodycznych podań wymazaném być ma.

Podobnież ustać ma owa w wykazie rocznym nagród rozdanych za ubicie zwiérząt drapieżnych umieszczona, a rozporządzeniem tutejszém z dnia 25 Września 1840 za liczbą 57244 przepisana rubryka I: „*Liczba zwiérząt drapieżnych, które na obławach peryodycznych ubite zostały.*“
